

L'equip del Servei Jesuïta als Refugiats torna als camps de Maban, a Sudan del Sud

Dc, 10/09/2014 per Catalunya Religió

(*Jesuïtes*) Els jesuïtes catalans [Pau Vidal](#) i [Àlvar Sánchez](#) han tornat ja als camps de refugiats de Maban, a Sudan del Sud, que van haver d'abandonar fa un mes a després d'un esclat de violència en el que van ser assassinats sis treballadors humanitaris, i que va provocar l'[evacuació d'uns 240 treballadors humanitaris](#), inclòs tot l'equip del JRS (Servei Jesuïta als Refugiats).

"La situació aquí és tranquil·la, però el país s'aguanta amb pinces, és un desastre i no sembla que la cosa hagi de millorar massa", assegura Pau Vidal en la seva primera comunicació després de tornar al camp.

Més de 127.000 persones refugiades del Sudan van arribar a Maban entre finals del 2011 i principis del 2012. Viuen en quatre camps en una situació molt precària, i atrapats entre dues guerres: a la seva terra d'origen (Sudan) i al país que els acull (Sudan del Sud). El treball del JRS als camps de refugiats prioritza l'educació i les persones més vulnerables.

Un dels programes que porten a terme a Maban és de formació per a uns 150 professors, provinents tant dels camps de refugiats com de la comunitat local, que segons dades recents, més del 80% del professorat no només no tenen cap qualificació sinó que no han ni acabat la primària. També es treballa en l'acompanyament psicosocial per tal d'ajudar a gestionar les experiències traumàtiques.

Ara, "les organitzacions van tornant i anem posant les coses en ordre de nou", però l'evacuació dels treballadors humanitaris té conseqüències catastròfiques per als refugiats i la comunitat local. "La majoria d'activitats han hagut de parar-se, fins i tot les més vitals, com la distribució d'aliments bàsics. Per als refugiats, la ració que distribueix el PAM (Programa Alimentari Mundial) és fonamental per garantir la seva supervivència, en una terra que no és seva, sense mitjans per alimentar-se.

Les mares no poden suportar sentir dia rere dia als seus fills plorar de gana.", explica Pau Vidal.

L'equip del JRS i la resta de treballadors humanitaris van veure's obligat a evacuar Maban després d'un esclat de violència que va començar el 3 d'agost a Bunj, la capital del comtat de Maban. Pau Vidal ho relatava pocs dies després en un text difós pel JRS. "Semblava impossible que la població local estigués corrent cap als camps de refugiats per salvar la seva vida. Uns mesos abans va haver-hi tensions fortes entre la comunitat local i els refugiats, però aquesta vegada, els locals de Maban es van convertir en desplaçats a la seva pròpia terra i van ser rebuts pels refugiats. Quina paradoxa."

Sis treballadors humanitaris van ser assassinats a causa de la seva ètnia i després d'uns dies d'incertesa, va ser aconsellable l'evacuació dels equips humanitaris. En Pau i l'Àlvar van ser traslladats a Juba, la capital del país. Els dos jesuïtes tot just hi havien arribat feia poques setmanes, a mitjans de juliol per incorporar-se a l'equip del JRS. "Tinc gravat en la memòria els rostres dels refugiats congregats en la pista de terra prop de Bunj contemplant com ens pujàvem als avions precipitadament. Els seus rostres transpiraven incredulitat i por, por de quedar-se sols davant el perill. Aquest va ser un moment dur per a nosaltres. Havíem arribat feia poc per estar amb la gent, per aprendre junts i ara ens marxàvem i els deixàvem allí en el moment més difícil.", lamentava Pau Vidal.

Alerta també de la gravetat de la situació que està provocant el conflicte i la necessitat d'acabar amb la imputat "El govern local ha assegurat a les organitzacions que no tornarà a ocórrer alguna cosa semblat. No obstant això, si no es fa una recerca seriosa i no es troba als responsables i se'ls aplica la llei, la impunitat alimentarà més violència, com el recent informe d'Human Rights Watch sobre el Sudan del Sud ha demostrat. Fins i tot més important si cap, és que els dos líders en aquesta absurda disputa arribin finalment a un acord de pau, després de vuit mesos de marejar la perdiu a costa de desenes de milers de víctimes innocents. Si no es donen pressa, l'actual situació de crisi es convertirà en una autèntica catàstrofe."